

i Osijek samo prenijele odredbu da psi ne smiju stalno biti vezani, ali nisu pobliže odredili što znači biti stalno vezan, Rijeka čak ima i odredbe suprotne zakonskom tekstu. Čl. 16. st. 2. Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o uvjetima i načinu držanja kućnih ljubimaca, načinu kontrole njihova razmnožavanja, uvjetima i načinu držanja vezanih pasa te načinu postupanja s napuštenim i izgubljenim životinjama (Službeno glasilo Grada Rijeke 4/14) određuje da komunalni redar rješenjem može narediti posjedniku psa da psa drži vezanog ili u ograđenom prostoru za pse, ako slobodan pas u ograđenom dvorištu-okućnici koja graniči s javnim putem učestalo uznemirava ili ugrožava prolaznike. Grad Rijeka donosi 2019. Odluku o izmjenama i dopunama (Službeno glasilo Grada Rijeke 7/19) prije navedene Odluke, ali nezakonitu odredbu i dalje ne mijenja. Što znači uznemiravanje možemo razumijeti, ali nitko vjerojatno ne zna kako bi pas u ograđenom dvorištu-okućnici mogao ugroziti prolaznike. Vidimo da ovdje Grad Rijeka čak naređuje vlasnicima da pse moraju držati vezanima, a što je suprotno zakonskim odredbama. Kada jedan od četiri najveća hrvatska grada, koji sigurno ima više zaposlenih pravnikâ nije u stanju donijeti zakonitu Odluku, teško je vjerovati da će ostale 552 jedinice to biti.

Iz svega navedenoga zaključujemo da je nužno izbrisati riječ *stalno*, te da bi čl. 51. st. 4. trebao odrediti da je zabranjeno držati pse vezane. Također st. 5. istoga članka trebao bi obvezati ministra da pravilnik uredi uvjete i način držanja kućnih ljubimaca, a što bi predstavljalo ostvarenje načela supsidijarnosti u smislu pomoći više/šire jedinice užoj/manjoj jedinici kako bi se nekakav posao, odnosno zadatak obavio na zadovoljavajući način.

Osijek, 29. travnja 2021.

Prof. dr. sc. Boris Bakota

Pravni fakultet Osijek

Zakon o zaštiti životinja (NN 102/17, 32/19) u čl. 51. st. 4. određuje kako je zabranjeno držati pse stalno vezane ili ih držati u prostorima za odvojeno držanje pasa bez omogućavanja slobodnog kretanja izvan tog prostora. St. 5. istoga članka određeno je da će predstavnička tijela jedinica lokalne samouprave (općina i gradova) općim aktom propisati uvjete i način držanja kućnih ljubimaca iz st. 1., 3. i 4. istoga članka.

U prvom trenutku čini nam se kako je riječ o hvale vrijednom i pozitivnom zakonskom određenju kojim će se napokon spriječiti vezivanje pasa lancem i potpuna nebriga za te pse. No, pažljivijim iščitavanjem, shvaća se da je zapravo riječ o dobroj namjeri, ali vrlo nejasnoj odredbi. Problem je u riječi *stalno*. U praksi je nemoguće provjeriti drži li netko pse stalno vezane ili ne. Pretpostavljamo da će se svatko pred komunalnim redarom braniti kako je baš prije kratkog vremena prošetao psa ili ga odvezao i pustio da sam slobodno hoda dvorištem. Čak možemo prepostaviti da je psa posjednik možda zaista i oslobodio na neko vrijeme s lanca, ali je pitanje koliko je trajanje vremena za koje se može odrediti da ne znači da je pas stalno vezan. Što je jedinica mjere koja se koristi. Pas kojega smo pustili s lanca u srijedu na 30 minuta nije stalno vezan toga dana, ali sutra ga nitko nije pustio. Uzimamo li stalno u kontekst dana, tjedna, mjeseca ili čak cjelokupnoga života? S druge strane nužno se zapitati, ako primjerice uzmemo jedan dan, je li dovoljno psa pustiti s lanca 30 minuta ili 2 sata, ili je čak dovoljna i jedna sekunda, budući da i sekunda nevezivanja znači da pas nije stalno vezan.

Konkretnu odredbu potrebno je izmijeniti u značenju da je zabranjeno držati pse vezane, odnosno izbrisati riječ *stalno*.

Drugi dio problema leži u činjenici da su predstavnička tijela jedinica lokalne samouprave dužna donijeti opći akt kojim će propisati uvjete i način držanja kućnih ljubimaca, odnosno regulirati i dio koji se odnosi na vezivanje pasa lancem. U Republici Hrvatskoj postoji 556 općina i gradova koji bi trebali donijeti takav akt. Tumačenje trajanja pojma *stalno* bit će u Republici Hrvatskoj moguće na 556 različitih načina. Osobno sam pristalica decentralizacije i načela supsidijarnosti, ali smatram da se ovdje zaboravilo na drugi dio zahtjeva načela supsidijarnosti. On traži da se posao obavi na zadovoljavajući način. Ovdje se radi o etičkim pitanjima i standardima držanja pasa u 21. stoljeću, a ne o pitanjima javnoga prijevoza, odvoza smeća, uređenja parkova i sl. Sukladno čl. 39. st. 4. – 8. Zakona ministar donosi pravilnike kojima se uređuju način držanja teladi, svinja, pilića i kokoši koje se uzgajaju i koriste u svrhu proizvodnje. Ovakve propise za držanje navedenih životinja ne donosi svaka jedinica lokalne samouprave za sebe, nego se jednoobrazni uvjeti primjenjuju na području cijele države. Sukladno čl. 57. st. 5. ministar propisuje i način držanja životinja u zooškom vrtu, a to ne rade predstavnička tijela jedinica lokalne samouprave. Iako su jedinice lokalne samouprave dužne osnovati skloništa za napuštene ili izgubljene životinje i financirati njihov rad, pravilnik o načinu držanja životinja u skloništu itd. donosi ministar (čl. 61. st. 7.) Nejasno je zašto pravilnik o uvjetima i načinu držanja kućnih ljubimaca također ne bi donosio ministar i time na jednak način zabranio držanje pasa na lancu ili barem jasno odredio što znači stalno vezan pas. Mišljenja smo da nije realno očekivati da će svih 556 jedinica lokalne samouprave kvalitetno riješiti pitanje uvjeta i načina držanja kućnih ljubimaca. Iako osobno nisam pretraživao internetske stranice kako bi pretražio odluke svih 556 jedinica, vjerujem da neke od njih takve odluke nisu ni donijele ili da neke prijašnje odluke nisu uskladile s odredbama Zakona o zaštiti životinja. Provjerio sam četiri velika hrvatska grada (Zagreb, Split, Rijeka i Osijek). Dok su Zagreb, Split